

Edward Waken: Tästä et selviäisi töissä!

Edward Waken: You Couldn't Get Away With This At Work!

Sain joitain aikoja sitten soiton eräältä pariskunnalta, joka halusi tutustua seurakuntaan, joka olisi avoimempi kuin heidän ja lähempänäkin. Pariskunta oli lukenut hiljattain yhden kirjan, joka käsitteli orgaanista ja ulospäin suuntautuvaa seurakuntaa, ja he kokivat Jumalan innoittavan heitä tekemään muutoksia elämäänsä. Tämä pariskunta halusi tulla tutustumaan yhteen meidän kotiseurakunnistamme. Pyysin heitä tulemaan meille kahville. Sitten istuisimme alas ja kertoisimme tarinamme ja mieltisimme, miten voisimme työskennellä yhdessä.

Sovimme tapaamisen seuraavalle viikolle ja heidän saavuttuaan istuimme juttelemaan. He olivat olleet Jeesuksen seuraajia jo pari vuosikymmentä ja kauemminkin ja he olivat osallistuneet hyvin vahvasti seurakuntatyöhön ja pitivät näitä seurakuntia hyvinä ja lujina Raamatun opetuksen keskuksina. Kuuntelin tarkasti ja kun he olivat lopettaneet, tein heille muutamia kysymyksiä.

"Kertokaa niistä tilanteista", minä aloitin, "kun olette opetuslapseuttaneet yhden tai kaksi ihmistä, jotka sitten ottivat teistä esimerkkiä ja tekivät samoja asioita kuin tekin". Ei vastausta. Pyysin sitten: "No, kertokaa joistain muista ihmisistä, joiden kanssa olette viettäneet aikaa sanaa tutkistellen ja säännöllisesti tunnustaneet syntejä toinen toisillenne ja tehneet yhteistyötä nähdäkseen ihmisten tulevan uskoon". Vastaukseksi tähän he kertoivat, että he olivat olleet mukana paikallisseurakuntansa työssä avustaen seurakunnan toimistossa ja he olivat toimineet myös pyhäkoulun opettajina ja osallistuneet eräisiin lyhytaikaisiin sosiaalisiin projekteihin. - Oli ilmeistä, että nämä rakkaat ystävät eivät olleet oppineet opetuslapseuttamaan ketään jakamalla elämäänsä heidän kanssaan. Valitettavasti tämä tilanne on varsin yleinen.

Päätin testata pariskuntaa hieman lisää saadakseni selville, kuinka tosissaan he olivat pyrkiessään tähän uuteen suuntaan elämässään. Sanoin heille: "Niin, minusta näyttää, että ne seurakunnat, joissa olette olleet mukana, eivät ole lainkaan niin hyviä." Tämä sai heidän leukansa lokahtamaan. Heidän kasvoiltaan kuvastui kauhistunut ilme. Minä hymyilin ja sanoin: "Joko nuo seurakunnat eivät varustaneet teitä tekemään opetuslapsia tai sitten te ette olleet kuuliaisista tehdäkseen opetuslapsia. Jeesus sanoi, että hänen jokainen seuraajansa on vastuussa siitä, että he tekevät opetuslapsia elämänsä aikana. Opetuslasten kasvattaminen ei ole jokin vaihtoehto, joka on varattu vain ammattilaisille".

Jokainen kristitty on tässä maailmassa taivaan lähettiläs. Jokaiselle uskovalle on annettu Jumalan sana ja sovituksen virka (2.Kor.5:17-21). Se on voimallinen toimeksianto jokaiselle nuorelle ja vanhalle, kokeneelle ja aivan vihreälle ja vasta uskoon tulleelle. Tämä tarkoittaa, että jokainen Jeesuksen seuraaja on kutsuttu

toimimaan lähettilään ammatissa koko ikänsä. On ongelma, että uskovien enemmistö luulee, että he ovat edelleen koulutuksessa ja vasta kasvamassa lähettiläiksi, vaikka heidät on tosiasiaa jo nimitetty tähän virkaan. Näyttää jopa siltä, että useimmat oppilaat eivät koskaan suunnittele päättävänsä opintojaan ja lopettavansa seurakunnan tilaisuuksissa istumista, missä he pyrkivät oppimaan lisää totuuksia, joita eivät koskaan laita käytäntöön.

Jos jokainen uskova on nimitetty Jumalan valtakunnan suurlähettilään virkaan, on tämä ammatti ilmeisesti ainoa maailmassa, jossa työntekijät saavat olla ikuisesti 'orientoituneita työhönsä', mutta jossa heidän ei tarvitse tuottaa mitään työnantajalleen (Jeesukselle). Kun ovat istuneet näissä 'orientoitumis'-kokouksissa vuoden, viisi vuotta, kymmenen tai jopa yli 30 vuotta, nämä uskovat pääsevät kuin koira veräjältä tuottamatta koskaan yhtään uutta Kristuksen seuraajaa. Siitä huolimatta heitä jopa ylistetään, koska ovat niin uskollisesti istuneet 'orientoitumassa' (seurakunnan kokouksissa). Millä tahansa muulla ammatillisella areenalla työntekijä saisi potkut, koska ei kykene tuottamaan mitään. Meidän on kysyttävä itseltämme, miksi moinen sallitaan seurakunnassa? Voisiko olla niin, että tämä asia on juuri olennainen syy siihen, että seurakunta ei kasva?

Jos ihmiset ovat istuneet vuosikausia näissä orientoitumistilaisuuksissa eivätkä siltikään usko olevansa päteviä evankeliumin palvelijoita (2.Kor.3:4-6), silloin nuo seurakunnat eivät opeta ihmisille, mitä Raamattu opettaa. Jos tämä on totta, noilla seurakunnilla ei ole todellista otetta jäseniinsä, jotta he muodostaisivat hengellisen yhteisön ja kykenisivät opastamaan heitä niin että heistä voisi tulla hedelmää kantavia ja ammattitaitoisia taivaan lähettiläitä. Tilanteen pitää muuttua! Tästä ei kukaan selviäisi työpaikallaan!

Mitä ajattelet tästä aiheesta? Miksi on niin, että useimmat Kristuksen seuraajat eivät määrätietoisesti auta toisia kasvamaan Jeesuksen kaltaisiksi? Miksi seurakunnat ovat epäonnistuneet, kun niiden olisi pitänyt varustaa ja lähettää uskovia täyttämään tätä pyhintä mahdollista virkaansa - olla taivaan suurlähettiläitä? Mitä luulet, että seurakunnan tulisi tehdä toisin saadakseen ihmiset omaksuma tämän totuuden ja toteuttamaan sitä maailmassa - että he ovat täysin päteviä lähettiläiksi?

Ed Waken

Copyright © Edward Waken 2014. Julkaistu luvalla. Alkuperäisen artikkelin lähteenä käytetty verkkosivustoa: [Thoughts Out There by Ed](#)

Copyright © 2014 Uskon kilpi. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net.